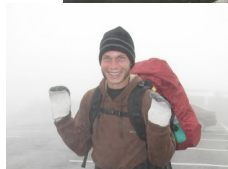


Deja de patru ani eram obișnuiți să petrecem o săptămână pe vară pe creste, în acțiuni de voluntariat pentru a avea grijă de lacurile și potecile pe care le îndrăgim. [Eco Avrig](#) în 2005, 2007 și 2008 și

[Eco Parâng 2009](#)

au fost proiecte prin care zeci de voluntari au coborât cu spatele peste 1300 kg de deșeuri abandonate de turiști, ciobani, vânători și lucrători forestieri. Așa că, în 2010, am hotărât că lacul pe care îl vom curăța va fi Lacul Podrăgel, din Munți Făgărașului. În dimineața zilei de miercuri – 1 septembrie 2010, am plecat din Cluj-Napoca 9 membri Ecouri Verzi și Ryan, voluntar Peace Corps, cu 2 mașini, către Bâlea Lac, cu gândul de a ajunge la Lacul Podrăgel pe poteca de creastă.

Ajunși sus pe Transfăgărășan, la Bâlea Lac, ploaia ce ne supăra pe drum s-a transformat pe nesimțite în lapoviță și ulterior chiar în ninsoare. Zăpada nu s-a pus (încă), astfel că nu eram îngrijorați prea tare, gândindu-ne la prognoza meteo de pe net, unde erau doar 30% șanse de ninsoare. Dar aceasta era pentru Sibiu, nu pentru creasta Făgărașului. Pentru că nu eram pregătiți cu echipament de iarnă, am pus mănușile de protecția muncii și ciorapii de lână în mâini și am lăsat parcare de la Bâlea Lac în urma noastră, în ceață.



Pe măsură ce urcam către creastă, pe poteca marcată ce duce în șaua Capra, ninsoarea și vântul se înteteau. Când am ajuns sus, constatând că nu se mai vede mai departe de 20 – 25m, cu vântul întetindu-se tot mai mult, am hotărât să nu mai continuăm deocamdată către Podrăgel și să punem corturile pe marginea Lacului Capra, a doua zi urmând să continuăm, dacă se mai îmbunătățește vremea. Inspirată alegere ...

Atmosfera din șaua Capra era una de dreptul "polară", deși eram doar în ... 01 septembrie!!!
Video 45 sec.

Noaptea a trecut greu, aproape nici unul nereușind să doarmă, numărând minutele până la răsărit și de câte ori era cortul culcat peste noi de vântul tot mai puternic, care viscolea zăpada și o vâra între prelată și cort.



Dimineață, vizibilitatea scăzuse sub 10m, vântul puternic mugea, făcând complicată comunicarea și la 2-3 metri distanță. Un cort a fost sfâșiat de urgie, zăpada intrând înăuntru. Ne-am strâns lucrurile în grabă, fără a mai mânca și am purces să coborâm, doborâți fiind adeseori de rafalele de vânt în zăpada troienită, chiar dacă în spate aveam greutatea rucsacilor.

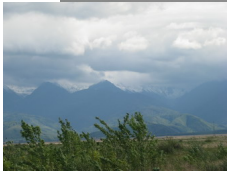
Datorită furtunii, am decis să nu coborâm la Bâlea Lac pe unde am urcat, fiind pericol de alunecare în hău, pe zăpada și gheața strânsă peste noapte, ci să coborâm pe marcajul cruce albastră, către Cota 2000, pe o potecă pe care nu o cunoșteam nici unul dintre noi. Dar datorită vântului puternic, a zăpezii viscolite și a lipsei de vizibilitate, o porțiune care se face normal în 10 minute, noi am parcurs-o în mai mult de o oră, rătăcind până la urmă poteca. Deoarece, fără marcaj riscam să ajungem în vreun vâlc, simțindu-ne tot mai epuizați, ajungând uneori să înotăm în zăpada viscolită, am hotărât să ne întoarcem la Bâlea pe unde am urcat, prin șaua Capra.



Urcăm din nou în creastă, printre rafalele de vânt ce ne puneau uneori la pământ. Am văzut

indicatorul de marcaj care avea depuneri de zăpadă înghețată de circa 30 cm lungime datorită viscolului. Eram îngrijorați, căci aveam în față o potecă abruptă, acoperită de zăpadă, stânci înghețate, vânt, vizibilitate 10 m și înspre vest pereții abrupti până în Lacul Bâlea ... Dar totuși, măcar poteca aceasta o știam, am parcurs-o înainte de mai multe ori. Așa că, am luat-o la vale încet, cu multă precauție, ținându-ne unii pe alții să nu alunecăm, cei din față tatonând și identificând traseul cu precauție. Pe măsură ce coboram, vântul se mai potolea în intensitate, iar la apropierea lacului constatam că ninsoarea se transforma în lapoviță. Ura ! Am ajuns !

Ulterior, jos, în Cârțișoara era vreme frumoasă, cu un vânt care împingea norii către creasta Făgărașului. Ne-am oprit și ne-am uitat în spate, la munte. Vârfurile înzăpezite erau în nori și nu se putea distinge mai nimic acolo, sus. Cu natura nu e de glumit !



Iată cum, o iarnă venită mult prea devreme, a putut să împiedice acțiunea noastră de voluntariat, în care am plănuț să curățăm Lacul Podrăgel și potecile din zonă. Încă marcați de frigul îndurat, nu avem inspirație pentru a face planul de igienizare pentru 2011. Plecăm spre casă și pe drum ne hotărâm să facem o tură de consolare în Munții Trascăului. Se dovedește a fi o tură superbă, într-un peisaj frumos de toamnă, aflat în contrast cu iarna venită deja în Munții Făgărașului. Am fost găzduți de [Clubul Montan Apuseni](#) la cabana Cheia, în amonte de Cheile Rîmeșului. Mulțumim frumos!